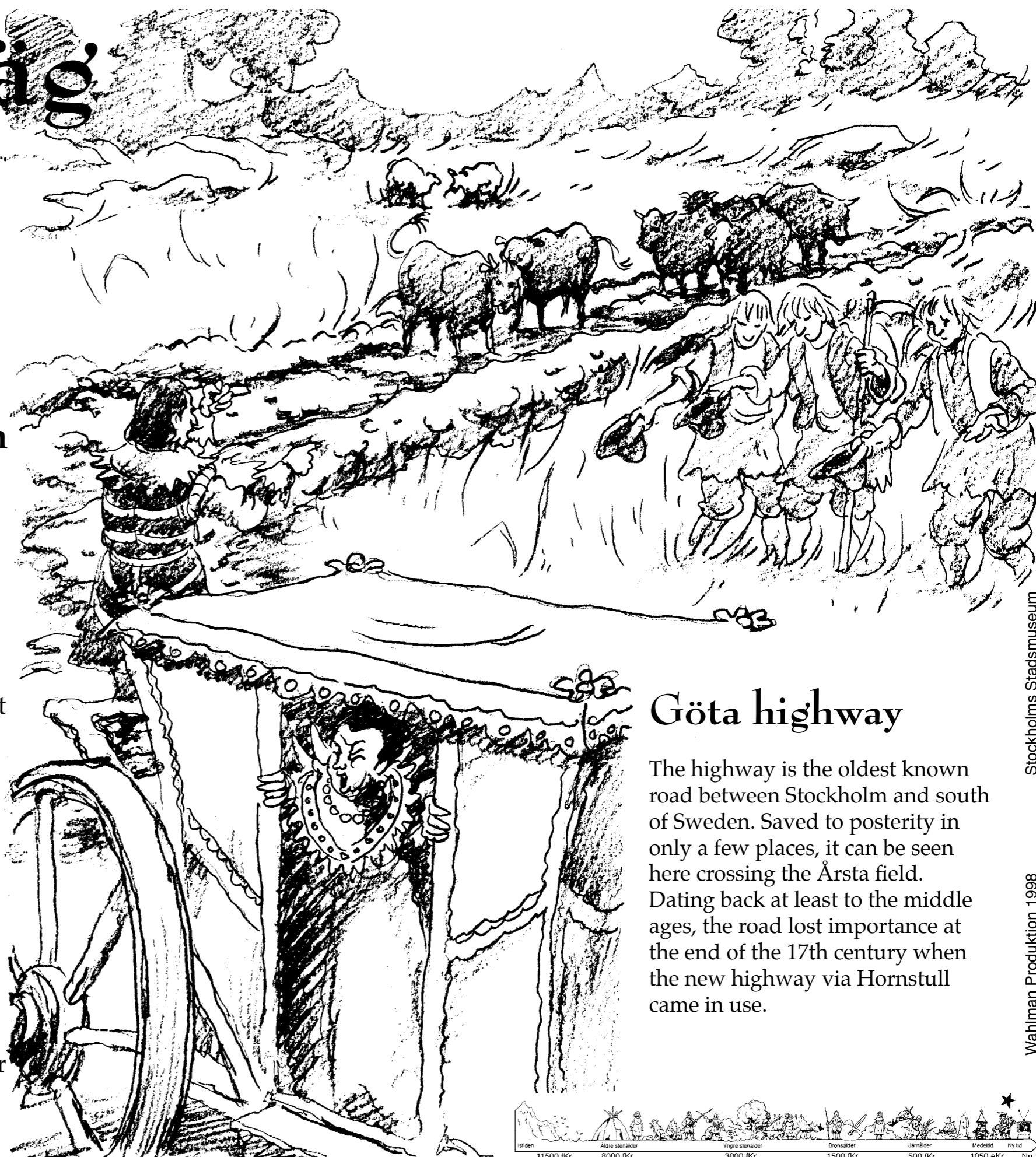

Göta landsväg

Om man skulle färdas till lands från Stockholm och söderut var Göta landsväg länge det enda alternativet. Vägen har anor åtminstone från medeltiden, men miste sin betydelse under senare delen av 1600-talet, när den nya landsvägen över Hornstull tillkom. Endast på några få ställen, bl.a. här över Årstafältet, har vägen bevarat sitt ursprungliga utseende.

När man byggde vägar i äldre tid utnyttjade man naturen så långt det var möjligt. Man följde gärna åsryggar, där det naturliga gruset utgjorde ett bra vägunderlag. Om vägen skulle korsa låglänta eller sankta områden var det däremot nödvändigt att anlägga en vägbank av grus och sten, som höjde sig över den omgivande terrängen. Göta landsvägs sträckning över Årstafältet ger en god bild av hur en sådan vägbank kunde vara utformad.

En väg måste underhållas för att inte förfalla. Detta fick Karl IX och hans andra hustru Kristina, erfara när de 1604 färdades götalandsvägen mot Södertälje. Vägen var då så dålig att deras vagn flera gånger hotade att välta eller köra fast. I ett brev befäller den säkert omskakade kungen bönderna att se till att vägen röjs upp och att den framöver måste underhållas av dem som bor närmast vägen.

Göta highway

The highway is the oldest known road between Stockholm and south of Sweden. Saved to posterity in only a few places, it can be seen here crossing the Årsta field. Dating back at least to the middle ages, the road lost importance at the end of the 17th century when the new highway via Hornstull came in use.

